

N^o

85.

NIEDZIELA.

13 Kwietnia. 1819 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: Królestwo Polskie. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy. Francya. Niderlandy. Angliia. Anekdota.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Rozkazy Dienne do wojska Polskiego.
w Kwaterze Głównej w Warszawie.

Dnia $\frac{1}{2}$ Marca 1819.

ZANAYWYŻSZYM ROZRAZEM.

Przeznaczony zostaje.

w Piechocie z pułku 6go liniowego,
Major Strzelecki, na Szefa Sztabu dywizyi
4giej piechoty.

II. Pod tąż samą datą.

Postępuje na wyższy stopień.

w Gwardyi, w pułku strzelców konnych:
Podporucznicy Trzebiński, Wielhorski i Skarzewski, na Podporuczników. — W pułku Grenadyerów: Porucznik Smoczyński na Kapitaną; Podporucznicy Szymanowski, Brzozowski, Maszewski i Sliwiński na Poruczników.

w Piechocie, Adiutant pólowy przy Jenerale Brygady Stanisławie Potockim Podporucznik Breański, na Porucznika. — W pułku

1szym liniowym: Porucznik Fagielski, na Kapitaną; Podporucznicy: Jan Zalewski i Przechadzki, na Poruczników. — W pułku 2gim liniowym: Porucznicy Sakowski i Paczowski, na Kapitanów; Podporucznicy Kempski, Wyganowski i Makowski, na Poruczników. — W pułku 6tym liniowym: Porucznicy Złotkiewicz i Bierzyński, na Kapitanów, ostatni z przeznaczeniem do pułku 1go strzelców pieszych; Podporucznicy Wyżławski, Grabiński i Bartkiewicz na Poruczników. — W pułku 1szym strzelców pieszych: Porucznicy Świeszewski i Laskowski na Kapitanów; Podporucznicy Misiewicz, Rosłakowski i Lutomski na Poruczników. — W pułku 3cim liniowym: Porucznik Sońnicki, na Kapitaną, z przeznaczeniem do pułku 2go strzelców pieszych; Podporucznicy Józef Kopyciński i Wierzbęta na Poruczników, z przeznaczeniem, pierwszy do pułku 2go, a drugi do pułku 4go strzelców pieszych. — W pułku 7mym liniowym: Porucznicy Wesołowski i Różycki na Kapitanów, z przeznaczeniem, pierwszy do pułku 2go, a drugi do pułku 4go strzelców pieszych; Podporucznik Swederski na Porucznika, z przeznaczeniem do

pułku 4go strzelców pieszych. — W pułku 4tym liniowym: Porucznik Wunderam na Kapitana, z przeznaczeniem do pułku 2go strzelców pieszych; Podporucznicy Korewa i Offert, na Poruczników, z przeznaczeniem do pułku 8go liniowego. — W pułku 8mym liniowym: Porucznicy Alexander Podczaski i Staniszewski, na Kapitanów, ostatni z przeznaczeniem do pułku 2go strzelców pieszych: Podporucznicy Matuszynski i Jabłoszewski na Poruczników, ostatni z przeznaczeniem do pułku 2go strzelców pieszych. W pułku 4 strzelców pieszych Porucznicy Woiakowski i Piółunowicz na Kapitanów; Podporucznik Pagowski, na Porucznika.

w Jeździe, w pułku 1szym strzelców konnych: Porucznik Wierciszewski na Kapitana; Podporucznik Czerkawski na Porucznika. — W pułku 3cim strzelców konnych: Porucznik Bartosiewiecki, na Kapitana; Podporucznicy Józef Kościński i Summorok na Poruczników. — W pułku 5gim strzelców konnych: Podporucznicy Ziółkowski i Osmólski na Poruczników. — W pułku 4tym strzelców konnych Podporucznik Piskorski na Porucznika. — Adiutant Sztabu dywizyi ułanów, Porucznik Józef Zieliński, na Kapitana. — W pułku 1szym ułanów, Porucznik Michał Kościński na Kapitana; Podporucznicy Czarnek i Wołoszczewski, na Poruczników. — W pułku 3cim ułanów porucznik Sadowski na Kapitana; Podporucznicy, Ehrenkreutz, i Obrodzki, na Poruczników. — W pułku 2gim ułanów Porucznicy Wiszniewski i Borzysławski, na Kapitanów; Podporucznicy Lewiński, Pomorski i Plagowski na Poruczników. — W pułku 4tym ułanów, Porucznik Filleborn na Kapitana; Podporucznicy Hempel i Strupiński na Poruczników.

w Korpusie Artylleryi i Inżynierów w bateryi pozycyjnej konnej Gwardyi Kapitan klasy 2giej Konarski, na Kapitana klasy 1szej; Podporucznik Orlikowski na Porucznika. — W batalionie saperów, Porucznik Sleszyński na Kapitana klasy 2giej.

Przeniesieni zostają.

w Piechocie z pułku 1go liniowego Kapitan Wągródzki do pułku 1go strzelców pieszych; Porucznik Szpotański, i Podporucznicy Suchorzewski i Miładowski do pułku 6go liniowego. — Z pułku 2go liniowego Podporucznicy Nowowiejski i Trębiński, do pułku 1go strzelców pieszych. — Z pułku 1go strzelców pieszych Porucznik Jabłkowski do pułku 1go liniowego. — Szef Sztabu

dywizyi 2giej piechoty, Podpułkownik Sierrakowski, do pułku 8go liniowego. — Z pułku 3go liniowego Kapitan Wendorff do pułku 2go strzelców pieszych. — Z pułku 4go liniowego Kapitan Grzybowski do pułku 8go liniowego.

w Jeździe z pułku 3go strzelców konnych, Porucznik Bystrzanowski, do pułku 3go strzelców konnych. — Z pułku 3go strzelców konnych, Kapitanowie Patek i Kowalewski do pułku 1go strzelców konnych: — Z pułku 4go strzelców konnych Kapitan Błoński, do pułku 2go strzelców konnych. — Z pułku 3go ułanów, Podporucznik Krzymuski, do pułku 1go ułanów. — Z pułku 4go ułanów, Kapitanowie: Pryami do pułku 2go ułanów Stronczyński, Ziółkiewicz, i Porucznik Kotkowski, do pułku 3go ułanów: Podporucznicy Brzeziński i Sadłucki, do pułku 2go ułanów.

Otrzymaie wyższy stopień.

w Gwardyi, uwolniony od służby z pułku strzelców konnych, Podchorąży Tadeusz Choiecki — stopień Podporucznika z Gwardyi.

Wykreślony zostaje z kontrol za fałszywe oskarżenie Dowódcy pułku 3go ułanów.

w Jeździe, uwolniony od służby rozkazem dziennym z dnia 17 Stycznia r. b. z pułku 1go ułanów, Podporucznik Gódkowski.

NACZELNY WÓDZ

(podpisano) K O N S T A N T Y.

W. X. R.

Zgodno z Oryginałem
Generał Szef Sztabu Głównego *Tolitski.*

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

z Manheymu, 30 Marca.

Wszystkie gazety Niemieckie zapełnione są teraz szczegółami o śmierci P. Kotzebue i okolicznościach, które iey poprzedzały. Za godzinę, przed zgonem wziął on był na ręce najmłodszego synka swojego, niemającego jeszcze ieszcze i dwóch miesięcy od urodzenia, i obróciwszy się z nim do osob rodziny swojej, rzekł głosem żałosnym: „Ja także niestarszy byłem do niego gdy miałe oyciec odumarał.” — Syn Pana Kotzebue Otto znaiomy z podróży swoich na około świata, przybył tu 28 b. m. — W samą chwilę zabójstwa Pani Kotzebu miała u siebie Xiężnę Szemburską.

Dnia 25 Pan *Kotzebue* znajdował się jeszcze w tak nazwaney *Harmonii* (pewny rodzaj klubu) w Heydelbergu i w naleyjszym był humorze. Rzecz jest osobliwsza, że mu ktoś oddawna już był przepowiedział, że będzie zabitym w pojedynku. — Sam nawet powiadał przyjaciółom swoim niekiedy iż przeczuwa, że umrze śmiercią nie naturalną, a gdy mu ci dowodzili, że człowiek mający rozum wolny od przesądów, niepowinien się przywiązywać do uroień i przecuciów, odpowiadał, iż są pewne rodzaje słabości duszy których rozum pokonać zupełnie niemoże. Starannie zawsze unikał wszelkich sprzeczek, któreby mogły wzbudzić nieporozumienie i stać się powodem do pojedynku; lecz bynajmniej nie z tchorzowstwa to czynił. (Za kilka dni przed śmiercią jego zaszło w Manheimie drugie wydarzenie niemniej tragiczne: Dziewczyna iedna podeyrzywająca swego kochanka o niewierność, podeszła do niego w czasie parady wojenney i pchnęła pugiuałem, na szczęście raz ten niebył śmiertelnym i pomienioną dziewczynę policyia natychmiast schwytała.

z Wiednia 31 Marca.

Powiadają że wyjazd Cesarstwa Jch Mość z Florencyi miał nastąpić w dniu 29. b. m. Nayaśnieysi Podróźni mieli noclegować w Siena i zostać tam przez cały dzień następujący; Dnia zaś 31 wyjechać do *Radifocany* pierwszego Kwietnia do Viterbo a z wjechać do Rzymu.

z Munich 31 Marca.

Na posiedzeniu reprezentantow dnia 26. b. m. zostało podane przedstawienie obywateli Nuremberskich, tyczące się zupełnego upadku ich handlu i przemysłu. Powiedziało tam między innym, że przeszłych lat wyprowadzano z ich kraiu rozmaitych płodów rękodzielni kraioowych za 8 milionów; teraz zaś niewięcey iak za półtora miliona wychodzi takowych. Liczba rękodzielni wynosiła pierwey 150; dzisiay zaś nieprzechodzi 70 a naywięcey 80, tak, że mieszkańcy oczekują zupełnego ubóstwa i nędzy, jeżeli rząd niepozwoi im wolnego wprowadzania i wyprowadzania rozmaitych przedmiotów handlowych.

z Lipska, 27 Marca.

Wszystkie prawie gazety wzmiankowały o zatargach które tu miały zayść między uczniami kurlandczykami z iedney strony, a Polakami i Sasami z drugiey. Twierdzono

nawet iakoby w skutek takowych nieporozumień pierwsi mieli opuścić Uniwersytet tyteyszy i kończyć kursa nauk w Jena. Komunikuiemy zatem krótkie wprawdzie lecz dokładne i pewne o tem wydarzeniu doniesienie. Jeden Kurlandski szlachcic zaaydując się na balu pewnym z drugim uczniem noszącym Polskie nazwisko; lecz urodzonym w Saxonii, pokłócił się z nim o iakąś bagatelę i uderzył go. (iednakże niepublicznie) w policzek. Rzeczą jest bardzo naturalną że rodacy iego i przyjaciele obrażeni tą obelgą domagali się o zadość uczynienie. Kurlandczycy, których było siedniu, musieli umknąć na czas nieiaki; lecz zakończywszy te zatargi według życzeń strony obrażoney, powrócili zaowu do miasta tuteyszego. Powszeczny porządek i spokojność, który trwał dotychczas w Uniwersytecie, bynajmniej tym wypadkiem niebył zmieszany; Większa albowiem część uczniów bynajmniej się niemieszła do tego i przez cały czas odwiedzała lekcyie szanownych swoich nauczycieli z iednostayną pilnością.

z Berlina, 10 Kwietnia.

W Roskazie Królewskim wydanym z gabinetu 6. b. m. Ministrowi Spraw duchownych i oświecenia publicznego zawiera się między innym co następuje:

„Z powodu rozrządzeń uczynionych przez J. K. M. Wielkiego Xiążęcia Saxon Weymarskiego względem uczniów cudzoziemców biorących nauki w Uniwersytecie w Jena, osądziłem za rzecz przyzwoitą wywołać zamtąd wszystkich poddanych moich znajdujących się w rzezonym Uniwersytecie i zalecić im aby kończyli kursa w Uniwersytetach oyczystych; ci zaś z nich, którzy się okażą bydź nieposłusznymi takowemu rozkazowi naszemu, nigdy niebędą przyięci do obowiązków iakiego bądź rodzaju służby w państwie moiem.

(Podpisano) *Fryderyk Wilhelm.*

Od brzegów Menu, 31 Marca.

W Koblentz skazał sąd niewiastę na 6miesięczne zamknięcie i na zapłacenie 60 franków kary za następujące oszukanie Wachmistrza z tamteyszey osady. — Pokochał on się w pannie, niebywając w iey domu, ani z nią nigdy słowa niemówiąc. Dowiedziawszy się o tem ta kobieta, podięta się oddawać pannie bilety iego, które z podarunkami niby to dla panny odbierała, z stosownemi i pochlebnemi Wachmistrzowi odpowiedziami panny swego wymysłu. Wydało

się nareszcie to podejście, za co do sądu pociągnięta i skarana została. Czytano w sądzie wszystkie te miłosne bilety, które wielki śmiech w sędziach i słuchaczach oryginalnością swą wznieciły.

W wielu okolicach kantonu Szwajcarskiego Szaffuzy, zaczynają się znowu pokazywać ślady zapaleńców sekty Pani *Krüdner*. Gmina Begingen jest celniejszem miejscem ich schadzek, gdzie licznie zebrani noc na nabożeństwie przepędzają. Rząd z powodu następującego zdarzenia iął się zaradczych środków przeciw tej nierostropney sekcie. Kobieta teyże sekty zaraz po złączeniu naprzód siebie raniła, a potem nowonarodzone dziecko zabić chciała dla uczynienia, iak mówiła, przyjemney ofiary Bogu. Szczęściem, dostrzeżono i zapobieżono temu okropnemu przedsięwzięciu.

W Krolewskie Hanowerskiem koszcie utrzymanie woyska:—40 batalionów piechoty, po 50 tysięcy talarów, 2 miliony; 4 ty-tysiące iazdy w siedmiu pułkach, po 150 tysięcy talarów, 1,050,000; ogółem 4,550,000 talarów, na co z dóbr narodowych jest dochodu 4ry miliony, a resztę Stany dodawać muszą. Biorąc miarę z tego stanu woyska Hanowerskiego w czasie pokoju, wypadło by, że Francya w miarę swey obszerności i ludności, 699 tysięcy woyska trzymaćby powinna.

FRANCYJA.

z Paryża, 30 Marca.

Wiadomość, iakoby Minister wojny szczególnie się miał trudnić urządzeniem woyska rezerwowego, potwierdza się w Moniterze dzisiejszym.

Nieiakis Pan *Vellion* wynalazł telegrafy nowego rodzaju, za pomocą których doniesienia komunikują się z niepodobną prędkością. Utrzymaie on, że po urządzeniu takowych telegrafów 500 korrespondentów rozsianych po rozmaitych stronach Francyi, w przeciągu 24 godzin mogą otrzymać do 3000 depeşów i dać na nie odpowiedzi.—Pan *Vellion* takowy wynalazek iuż podał do wiadomości rządu.

NIDERLANDY.

z *Bruxelli*, 2 Kwietnia.

Zaciąg milicyi ziemskiej wyznaczony na

rok niniejszy we Francyi ma się składać z 40,000 żołnierza.

Sprawa Xiążęcia *Broglio*, Biskupa Gandauskiego iuż jest do zupełnego doprowadzona końca. Process iego jest umorzony i w niepamięć puszczony; lecz Xiąże musi się wyrzec i złożyć dostojność Biskupią. J zapewna za przykładem Arcybiskupa Mechelskiego i niektórych innych Prałatów, będzie pobierał pensyą dożywotnią.

ANGLIJA.

z Londynu, 29 Marca.

Goniec, który tu przybył niedawno ze Włoch, przywiozł rządowi naszemu depeşę od Xiążney Wallii, znayduiącey się w dzień odjazdu iego w Pezaro.

Przybył tu okręt z Wyspy Stey Heleny z Jnwaldami 66 pułku liniowego. Nayostrzejsze środki iakie są przedsięwzięte na tey wyspie dla strzeżenia Bonaparte bynajmniej się niezwalniają. Co dzień rano i w wieczor donoszą Gubernatorowi o stanie ieńca przez znaiome hasła i znaki. Pomieszczone tu ieden z takowych Biuletynów, które są zawsze iak w naykrótszych wyrazach; »De-dvouth 25 Listopada 1818 roku. Wszystko »co się tycze Jenerała Bonaparte, jest w należytym porządku. *John Clarke* dozorca.— Powiadaią że Bonaparte nosi czasem czerwona czapkę!

W Gaiach Waldhamskich i Wiethesterskich iuż kwitną poziomki.

Węglarz ieden powracaiać późno w nocy na swoją łódz, uwiązana koło iednego z mostów tutejszych, wpadł do wody, i zaczął z całej siły wołać: »Ogień! Ogień!« Na głos ten zbiegło się wiele ludzi i wydobyli go zwody. Gdy się potem spytano iego dla czego będąc w wodzie krzyczał ogień? Odpowiedział: »Gdybym zawołał *Woda! Woda!*, zapewnaby ani ieden człowiek nieprzy-szedł na mój ratunek.

ANEKDOTA.

Poseł Henryka VI. znayduiać się na pokoiach Królowey Anglielskiej *Elżbiety* w rocznicę iey urodzenia, zapytany został od niey co rozumie o damach iey dworu? »Nay-iaśniejsza Pani (odpowiedział), swietność gwiazd niknie w obecności słońca.«